

Inspiratiewandeling

Westerwal 6, Synagoge

Column n.a.v. Klaagliederen

Synagoge gedachten

Wat is er voor inspiratie te halen bij dit gebouw aan de rand van Lochems binnenstad? Als het gebouw zelf zou kunnen spreken en het verhaal van haar leven vertellen zou het een grote pijnklacht laten horen. Om te beginnen met: Wat moet ik na al die ellende met die Hebreeuwse tekst boven mijn ingang?:

**Komt zijn poorten binnen met dank
zijn voorhoven met een loflied,
brengt HEM dank, zegen zijn Naam.**

Dat lijkt bijna cynisch. In de Tweede Oorlog werd bijna onze hele gemeente uitgemoord en geen Jood is meer teruggekomen om te danken en te loven. Hier op de muur staan bijna honderd namen, van zeer jonge kinderen tot hoog bejaarden. Weggerukt uit de straten en lanen van Lochem, op transport naar een wrede dood. In deze synagoge werd alles leeggeroofd.

Na vele naoorlogse jaren werd dit gebouw gerestaureerd. Monument tegen de vergetelheid. Het zwarte gat van Lochem.

In het midden van die namen werd ter illustratie deze Klaagliedtekst gekozen:

**De vijand hield ons steeds in het oog,
we waagden ons niet meer op straat,
het einde was nabij,
onze dagen waren geteld.**

Maar daar hoort de voorafgaande Klaagliedtekst nauw verbonden bij:

**We zien aldoor smachtend uit naar hulp – tevergeefs...
We staan op de uitkijk,
maar het volk waarnaar wij uitzien brengt geen redding...**

Het vertelt van het grote weggijken de eeuwen door. Die harde joodse ervaring toen en nu. En van eindeloos vele vluchtelingen vandaag: tevergeefs uitkijkend naar hulp. Zullen er dan ooit ook eindeloze namenlijsten gaan hangen langs de kusten van de Middellandse Zee waarin nu al duizenden mensen op hun vlucht verdronken zijn? ....

Geschreven door drs. Henk J. Huyser toen in Nederland de Auschwitz-herdenking plaats vond.
Lid van de Protestantse Gemeente Lochem en gastlid bij de Liberaal Joodse Gemeente Twente te Haaksbergen

